

PORTA FIDEI

O wonderbaar
kruis,
teken van onze
overwinning

In memoriam
p. 6

Vivendo
p. 14

Overzicht
van de
programma's

p. 10 - 11

H. Chrysostomos
p. 16

EDITORIAAL

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:
Pr. Karlo Tyberghien

Werken mee aan dit nummer:
Joris Abts, Frank Geleyn, Marianne Hubin, pr. Karlo Tyberghien, Rita Van Renterghem.

Foto's:
Redactie

Realisatie en vormgeving:
Radio Maria

Druk en verzending:
Halewijn, Halewijnlaan 92
2050 Antwerpen

Abonnementen en gegevensverwerking:

Radio Maria
Sint Reneldisplay 23
3001 Leuven
info@radiomaria.be

Bel ons: 016 41 47 47

Beste luisteraars,
beste vrienden,

De mensheid droomt vaak over een wereld zonder kruis. Zeker, het zou mooi zijn om te leven zonder kruisen, zonder lijden, ziekte of dood. Toch blijft het een menselijke realiteit om rekening te houden met onze kruisen. Iedereen heeft er mee te maken, soms wat meer, dan weer wat minder. Ondanks de moeilijkheid om vandaag te spreken over het lijden, of zelfs de dood, zien we het volgende verschijnen in de geschriften van de heilige Paulus: "Wij verkondigen een gekruisigde Christus, voor Joden een aanstoot, voor heidenen een dwaasheid, maar voor hen die geroepen zijn, Joden zowel als Grieken, Gods kracht en Gods

wijsheid." Dit schreef hij aan de Christenen van Korinthe (1 Kor 1, 23).

Wanneer we dit lezen denken we misschien dat Paulus het kruis verheerlijkt. Ja en neen. Het kruis is niet iets dat opgezocht moet worden, maar wel iets dat we tegenkomen. Het lijden wordt niet verheerlijkt, maar wel degene die er mee te maken heeft. Voor Paulus is dat op de eerste plaats Christus Jezus zelf. Het kruis werd Hem aangedaan, aan Hem die de onschuldige is. En toch durfde Jezus zeggen: "Ik geef mijn leven, men neemt mij het leven niet af." Jezus was gemachtigd om te doen met zijn leven wat Hij wenste. Uit liefde voor de gehele mensheid heeft Hij daarom de volledige vorm aangenomen van het mens-zijn, behalve de zonde. En daarin schuilden ook het lijden en het kruis. Het is doorheen deze lijdensweg aan het kruis dat men het bewijs heeft van de perfecte liefde die God voor ons heeft. In niets ontziet Hij zichzelf van het mens-zijn. Hij vereen-

zelve zich volledig met ons, tot in de dood.

Het kruis van Christus, het teken van ons geloof dat we dagelijks aanschouwen of zelfs hanteren bij ons persoonlijk gebed, wanneer we een kerk binnengaan, of zelfs wanneer we gewoon even Gods hulp nodig hebben, is dus het teken van de liefde van God voor ieder van ons. Het teken, zoals Paulus het ons zegt, is daarom een teken van Gods kracht en van Gods wijsheid. Het is de kleinste, de armste, de zwakste en de lijdende aan wie Christus zijn teken van liefde toont. Voortaan lijdt men niet alleen, maar Christus leeft met ons mee. Daarin putten wij dan weer onze kracht en de moed om de moeilijkste momenten te doorstaan.

Dit alles neemt niet weg dat we als gelovige mogen blijven dromen van een wereld zonder kruis. Deze wordt ons zelfs beloofd, maar niet hier en nu, wel wanneer we zullen binnentreden in de eeuwigheid. Wanneer men daarom spreekt over het kruis, moet men ook onmiddellijk spreken over de Verrijzenis. Het kruis blijft nooit zonder hoop. Ook in de liturgie kan men dit opmerken. Op 14 september viert de Kerk het feest van de Kruisverheffing. Zoals gezegd, het kruis mag men nooit alleen beschouwen zonder een verband met het leven en de Verrijzenis. Waarin ligt dit verband liturgisch? We weten dat wanneer we het Paasfeest vieren, we voorafgaand een weg gaan van 40 dagen ter voorbereiding. De Veertigdagentijd is namelijk een goede manier om het grootste feest van het jaar voor te bereiden. Tijdens deze tijd van 40 dagen keren we ons hart naar de Heer, bekeren we ons en maken we in ons bestaan meer

plaats voor de liefde tot God en de naaste. Ook voor het feest van de Kruisverheffing is er in de Kerk zo'n periode van 40 dagen. Deze periode begint met een ander feest, die als het ware door de symbolische schikking van de 40 dagen een voorbereiding is op de Kruisverheffing, het feest van de gedaanteverandering van de Heer. Op dit feest toont Jezus zich onder de gedaante zoals Hij na de Verrijzenis zal verschijnen, zij het nog zonder de merktekenen van het kruis. De Kruisverheffing heeft dus altijd een band met de christelijke hoop van leven en Verrijzenis.

In de moeilijke tijden die de onze zijn blijft het kruis niet weg te denken. We hopen allen op een verlichting van lijden, vermindering van het aantal sterfgevallen. Het Kruis van Christus toont ons dat we de moed nooit mogen opgeven. Nog altijd niet. Waar het kruis aanwezig is, is Christus aanwezig met zijn zorg en troost. Aan de verre horizon ziet men reeds een licht dat feller schijnt naarmate wij dieper geloven in Christus, de gever van alle Leven. Radio Maria blijft u hierin in elk geval begeleiden. Moge de Heer ons vervullen van zijn hoop. Ik dank u voor uw gebed en uw steun.

Zeer genegen in de Heer,

Pr. Karlo Tyberghien
Directeur Radio Maria

LITURGISCHE KALENDER SEPTEMBER

- 3 H. Gregorius de Grote, paus en kerkleeraar
- 6 **Drieëntwintigste zondag door het jaar**
- 8 Maria Geboorte, feest
- 9 H. Petrus Claver, pr.
- 12 H. Naam van Maria
- 13 **Vierentwintigste zondag door het jaar**

- 14 Kruisverheffing, feest
- 15 O.L.-Vrouw van Smarten, gedachtenis
- 16 H. Cornelius, paus en H. Cyprianus, bisschop en martelaar
- 17 H. Robertus Bellarmino, bisschop en kerkleeraar
- 19 H. Januarius, bisschop en martelaar
- 20 **Vijfentwintigste zondag door het jaar**
- 21 H. Matteüs, apostel en evangelist
- 23 H. Pius van Pietrelcina, priester
- 26 H. Cosmas en Damianus, martelaren
- 27 **Zesentwintigste zondag door het jaar**
- 28 H. Wenceslaus, martelaar

- 29 H. Michaël, Gabriël en Rafaël, aartsengelen
- 30 H. Hiëronymus, priester en kerkleeraar

CATECHESE OVER DE GEBODEN

**GIJ ZULT UW ZIN-
NEN NIET ZETTEN
OP DE VROUW
VAN UW NAASTE
EN EVENMIN UW
HANDEN UITSTE-
KEN NAAR WAT
UW NAASTE TOE-
BEHOORT.**

Foto: Avery Nielsen-Webb (Pexels)

Beste broeders en zusters, goedemorgen!

Onze ontmoetingen over de Tien Geboden brengen ons vandaag bij het laatste gebod. We hebben het zojuist gehoord. Dit zijn niet alleen de laatste woorden van de tekst, maar veel meer: ze zijn de vervulling van de reis door de Tien Geboden en raken de kern van alles wat erin wordt geleerd. Als we beter kijken, voegen ze dan ook geen nieuwe inhoud toe: de aanwijzing "gij zult uw zinnen niet zetten op de vrouw van uw naaste [...] en op niets wat hem toebehoort", zijn minstens latent aanwezig in de geboden over echtbreuk en over stelen; wat is dan de functie van deze woorden? Vormen ze een samenvatting? Of zijn ze iets meer?

Grenzen aangeven

Laten we duidelijk voor ogen houden dat alle geboden het doel hebben de grenzen van het leven aan te geven. Voorbij die grens vernietigt de mens zichzelf en de naaste, en schaadt hij zijn relatie met God. Als je voorbij die grens gaat, vernietig je jezelf, vernietig je ook je relatie met God en die

met je naasten. Dat is wat de geboden aangeven. Door middel van dit laatste gebod wordt nog eens benadrukt dat alle zonden ontstaan vanuit dezelfde innerlijke wortel: de kwaadaardige begeertes. Alle zonden ontstaan vanuit een kwaadaardige begeerte. Allemaal. Daar begint het hart in beweging te komen en je stapt in die golf en eindigt in de zonde. Maar niet in een formele, wettelijke zonde: in een zonde die jezelf en de ander schaadt.

De Heer Jezus zegt het expliciet in het Evangelie: "Want uit het binnenste, uit het hart van de mensen, komen boze gedachten, ontucht, diefstal, moord, echtbreuk, hebzucht, kwaadaardigheid, bedrog, losbandigheid, afgunst, godslastering, trots, lichtzinnigheid. Al die slechte dingen komen uit het binnenste en bezoedelen de mens" (Mc. 7, 21-23).

Het hart raken

We zien dus dat alles wat er in de Tien Geboden gezegd wordt geen enkele zin zou hebben als het niet dat niveau, het hart van de mens, zou raken. Waar komen al die slechte dingen van-

daan? De Tien Geboden zijn daar heel helder en diepgaand over: het eindpunt – het laatste gebod – van deze reis is het hart. Als het hart niet bevrijd is, heeft de rest geen zin. Dat is de uitdaging: het hart bevrijden van al deze kwaadaardige en slechte dingen. Gods voorschriften kunnen verworden tot slechts een mooie façade van een leven dat desondanks een leven van sla vernij blijft en niet een leven als zijn kind. Vaak gaat achter een farizeïsch masker van verstikkende correctheid iets slechts schuil dat onopgelost is.

We moeten echter loskomen van dit masker en die overheersende verlangens, want die tonen ons onze armoede, om te komen tot een heilige nederigheid. Ieder van ons kan zich afvragen: welke slechte begeertes komen het vaakst bij me naar boven? Jaloezie, hebzucht, geroddel? Al die dingen die van binnenuit komen. Iedereen kan zichzelf die vraag stellen en dat zal hem goed doen. De mens heeft behoefte aan die gezegende vernedering, waardoor hij ontdekt dat hij zich niet in zijn eentje kan bevrijden en waardoor hij het uitschreeuwt naar God om gered te worden. De apostel Paulus legt dat op ongeëvenaarde wijze uit wanneer hij verwijst naar het gebod om niet te begeren (vgl. Rom. 7,7-24).

Alleen met God

Het is zinloos te denken dat je jezelf kunt corrigeren zonder de gave van de Heilige Geest. Het is zinloos te denken dat je je hart kunt zuiveren puur door met je eigen wil de titanenstrijd aan te gaan: dat is niet mogelijk. We moeten ons openstellen voor de relatie met God, in waarheid en in vrijheid: alleen zo kunnen onze inspanningen vrucht dragen, want het is de Heilige Geest die ons verder brengt.

Het doel van de Bijbelse wet is niet de mens de illusie voorhouden dat hij het met letterlijke gehoorzaamheid

schopt tot een kunstmatige en bovendien onbereikbare verlossing. Het doel van de wet is de mens tot de waarheid brengen, ofwel tot zijn armoede, die een authentieke deur wordt, een persoonlijke deur naar de barmhartigheid van God, die ons verandert en vernieuwt. God is de enige die in staat is ons hart te vernieuwen, mits we ons hart openen voor Hem: dat is de enige voorwaarde; Hij doet alles, maar wij moeten ons hart voor Hem openen.

Allemaal bedelaars

De laatste woorden van de Tien Geboden leren ons allemaal te erkennen dat we bedelaars zijn; ze helpen ons om de wanorde in ons hart recht in het gezicht te kijken, om op te houden zo egoïstisch te leven, om arm van geest te worden en authentiek in de ogen van de Vader, en ons te laten verlossen door de Zoon en te laten leiden door de Heilige Geest. De Heilige Geest is de meester die ons leidt: sta toe dat hij je helpt. We zijn bedelaars, laten we om die genade vragen.

"Zalig de armen van geest, want aan hen behoort het Rijk der hemelen" (Mt. 5,3). Ja, zalig die stoppen met geloven dat ze aan hun eigen zwakheid kunnen ontsnappen zonder Gods barmhartigheid, want alleen die kan je genezen. Enkel Gods barmhartigheid geneest het hart. Zalig zij die hun eigen kwaadaardige begeertes herkennen en die met een berouwvol en nederig hart voor God en hun naasten staan, niet als rechtvaardige mensen maar als zondaars. Het is prachtig wat Petrus tegen de Heer zegt: "Ga van mij weg Heer, want ik ben een zondaar." Dat is een prachtig gebed: "Ga van mij weg Heer, want ik ben een zondaar."

Dat zijn degenen die weten hoe medelijden te tonen, hoe barmhartig te zijn met anderen, omdat ze dat zelf ervaren hebben.

CATECHISMUS

1-17 september

Over het boek van de openbaringen
door E.H. Dirk Van der Linden

18-25 september

De drie geloften
door Diane Kets

26 - 30 september

De Eucharistie
door E.H. Pierre François

**CATECHISMUS
is dagelijks te
beluisteren op Radio
Maria om 9u50, behalve
op woensdag en
zondag.**

Deze catechese
wordt herhaald op de
volgende dag om 4u05
en de week nadien om
22u35.

De catecheses
kunnen ook worden
herbeluisterd via onze
webpagina:

[http://
www.radiomaria.be/
catechismus/](http://www.radiomaria.be/catechismus/)

Paus Franciscus begon op 13 juni 2018 tijdens de algemene audiëntie op het Sint-Pietersplein met een reeks catecheses over de geboden. We geven u in dit en de komende nummers telkens een vertaling van één of meerdere catecheses.

De paus spreekt in deze catecheses niet alleen over de tien geboden maar ook over de nieuwe wet van Christus.

In memoriam

Emanuele Ferrario

stichter en ere-voorzitter
van Radio Maria

Emanuele Ferrario, stichter en eerste voorzitter van Radio Maria Italië en het wereldwijde radionetwerk van Radio Maria, is op 90-jarige leeftijd overleden.

De Wereldfamilie kijkt met grote dankbaarheid terug op zijn leven dat tot het laatste moment toegewijd was aan Radio Maria, de radio van Onze-Lieve-vrouw waarvan hij door Gods voorzienigheid een uitgelezen instrument werd.

Emanuele Ferrario was de eerste voorzitter en oprichter van de Wereldfamilie van Radio Maria. Hij stierf op 90-jarige leeftijd op woensdag 8 juli 2020.

Padre Livio Fanzaga is directeur van Radio Maria Italië. Hij heeft altijd nauw samengewerkt met Emanuele Ferrario. Voor de uitvaartplechtigheid die op 11 juli doorging en wereldwijd op Radio Maria werd uitgezonden sprak hij de aanwezigen en de luisteraars toe en vertelde over het leven en de persoonlijkheid van de heer Ferrario.

“Emanuele Ferrario heeft Radio Maria geleid en opgericht. De radio werd in Italië opgericht en in de hele wereld verder uitgebouwd. Dit zag hij als een missie die afkomstig is van de Heer, die in het evangelie reeds zegt: “Gaat naar de uiteinden van de wereld en verkondigt het evangelie”. Radio Maria staat ten dienste van de Kerk, van het Evangelie.”

Pater Livio sprak grote dankbaarheid uit voor het werk van Emanuele Ferrario. Hij gaf ook een korte biografie van zijn leven:

“Emanuele Ferrario is geboren op 11 maart in Busto Arsizio, in de Italiaanse provincie Varese. Emanuele is de tweede zoon van zijn vader Pierro, die werkte als handelaar en zijn eigen zuivelfabriek leidde en van zijn moeder Pierrat, die een lerares was. Hij groeit op te midden van zijn familie. Vaak gaat hij naar de parochiekerk, toegewijd aan de H. Aartsengel Michaël en naar het oratorium. Hij is er misdienaar en koorleider. Hij raakt gefascineerd door de verschillende getuigenissen van missionarissen die in de parochie langskwamen en er preekten tijdens de H. Mis. Hij begrijpt heel vlug dat zijn roeping ligt in een leven als leek ten dienste van de Kerk. Wanneer hij zijn diploma behaalt van boekhouder op 18 juli 1948 begint hij te werken in de fabriek van zijn vader en wordt er mede-eigenaar. Tijdens een uitstap in de bergen, hij is dan 27 jaar,

zal hij zijn latere vrouw Anna ontmoeten. Op 27 december 1958 huwt hij met haar en ze installeren zich in de provincie Varese. Zijn vrouw Anna, die ook werkte in het familiebedrijf, zal zich in haar verdere leven wijden aan het gezinsleven en als huismoe-der zorgen voor de opvoeding van hun 4 kinderen. Maar in de lente van 1984 wordt er bij Anna een tumor ontdekt. Ze zal enkele maanden later overlijden, op 26 oktober. Ze is dan 48 jaar. Een maand voor dit afscheid ging Emanuele met zijn neef Giovanni, die werkte als missionaris in Oeganda, op bedevaart naar Medjugorje.

Deze reis, die als doel had de genezing te vragen van zijn echtgenoot, zal een grote indruk op hem nalaten. Want daardoor zal hij Radio Maria stichten, maar ook eerst leren kennen. In 1986, enkele jaren na het overlijden van zijn vrouw Anna, door zijn inte-

resse voor de mooie bedevaartsplaats Medjugorje, zal hij horen spreken over een parochieradio met de naam ‘Radio Maria’, die geïnstalleerd was in Erba. Op deze radio kon men het nieuws volgen over wat er in Medjugorje gebeurde. En zo begint Emanuele Ferrario zich te interesseren voor de radio. Hij wordt vrijwilliger van Radio Maria, de kleine parochieradio, en wordt al heel vlug ontvangen als voorzitter van een nieuwe VZW die op dat moment wordt opgericht. Door deze oprichting begint officieel de geschiedenis van ‘Radio Maria’. Al zeer vlug zal Radio Maria in Italië groeien, op een bijna bovenna-

tuurlijke manier. Van 1987, het jaar van de stichting van Radio Maria, tot 2016 zal Emanuele Ferrario de voorzitter zijn van Radio Maria Italië.

Aangezien hij reeds een ondernemer was in het bedrijf van zijn vader, dat hij nadien had overgenomen, zal hij zich volledig toeleggen op de verdere uitbouw van Radio Maria. Enkele jaren later in 1994 wordt Radio Maria geïntroduceerd in verschillende andere landen en zo wordt de grote NGO Wordfamily of Radio Maria opgericht die op de dag van vandaag 81 radio's in 74 landen vertegenwoordigt. Hij zal

van deze Wereldfamilie voorzitter zijn van de dag van de oprichting tot in het jaar 2015. Nog te vermelden is dat Emanuele Ferrario zonder ophouden en met de geest van offer tot zijn laatste dag hier op aarde heeft gewerkt voor het grote project van de realisatie van Radio Maria in de wereld. Hij is naar het vaderhuis teruggekeerd op 8 juli 2020, hij was een voorbeeld van nederigheid en volharding in het geloof en iedereen zal hem herinneren als een onvermoeibare missionaris ten dienste van de Kerk en de heilige maagd Maria. En we weten dat we kunnen blijven rekenen op de voorspraak van

Onze-Lieve-Vrouw en nu ook van de stichter van haar radio.”

Emanuele Ferrario is ook belangrijk geweest voor onze radio hier in België. Onze radio is één van de laatste radio's die werden opgericht onder het voorzitterschap van Emanuele Ferrario. In 2014 sprak hij ons tijdens een Mariathon nog toe als voorzitter van de Wereldfamilie.

“Ik groet u vanuit Rome en ik dank u dat u mij de gelegenheid gegeven hebt onder u aanwezig te zijn tijdens deze Mariathon. Radio Maria is werkelijk een parel van grote waarde en verdient een bijzondere aandacht van u allen. De ontwikkeling van de radio is tot nu toe mooi geweest en het was voor mij een grote vreugde om u te beluisteren in de wagen ter gelegenheid van een reis die ik heb ondernomen naar Nederland. De ontwikkeling van de radio vraagt ook hogere kosten en vandaag wil de direc-

teur en de voorzitter van Radio Maria in België u om een bijzondere gunst vragen om er zo in te slagen de komende dagen uit te zenden zonder financiële hulp. Ik nodig u uit dit te doen met een vrijgevig offer. Zoals in het verleden luisteraars in andere landen ook actie ondernomen hebben en zich geofferd hebben zodat Radio Maria in België mogelijk werd en kon groeien. We danken u van harte voor uw antwoord en vrijgevigheid. Zo kunnen nog veel meer luisteraars deel uit maken van deze liefdevolle band die uw radio is. Ik dank u en veel moed.”

De laatste jaren van zijn leven was Emanuele Ferrario fel bekommerd om de groei van Radio Maria in Afrika. Al was hij geen voorzitter meer, toch zette hij zich nog vurig in voor de evangelisatie doorheen de radio van Onze-Lieve-Vrouw. Tijdens de Mariathon van 2016 door Radio Maria België voor Radio Maria in Kibeho sprak Emanuele Ferrario ons als volgt toe:

“Ons project is enkel om de Kerk te helpen. Daarom moeten we de Kerk ook helpen met het bouwen van een technisch centrum in Kibeho. En dit centrum zal ter beschikking staan van de hele Afrikaanse Kerk om de boodschap over heel Afrika te verspreiden. In Europa is het makkelijk om zo'n centrum te hebben. Maar in Afrika is dat van essentieel belang. En jullie hulp, beste luisteraars, is daarbij heel erg belangrijk. Jullie kunnen jullie liefde voor Afrika tonen en voor ons groot werk van evangelisatie dat ook door onze Heilige Vader paus Franciscus is bevestigd. U herinnert zich misschien dat paus Franciscus Radio Maria heeft ontvangen in oktober 2015 en dat hij Radio Maria heeft bedankt voor haar aanwezigheid in Afrika. Hij zei ook dat we moesten verder doen om te kunnen groeien. Dit centrum is belangrijk omdat het de evangelisatie kan bevorderen. België is in mijn hart, want het is een klein land met een groot hart. Dit is geen compliment, dit is de waarheid. Help Radio Maria, help Onze-Lieve-Vrouw om ons te helpen. En ik ben zeker, lieve luisteraars, dat jullie jullie liefde zullen tonen.”

Op het moment van dit interview voor onze radio was Emanuele reeds 86 jaar oud. Tot op het einde van zijn leven bleef hij zich onvermoeibaar inzetten voor Radio Maria. Padre Livio getuigde dat Emanuele, die al lang met een moeilijke gezondheid worstelde, de ochtend van de dag waarop hij zou sterven, op

8 juli dus, nog vroeg of men hem naar zijn kantoor kon brengen zodat hij kon verderwerken voor Radio Maria.

De uitvaartdienst op 11 juli werd voorgedaan door Don Ferrario, een neef van Emanuele Ferrario, die minderbroeder pater is. We geven u hieronder de tekst van de homilie die hij op dat moment heeft uitgesproken.

“Verschillende jaren geleden was er iemand met zijn auto aan het manoeuvreren om op de enige open plaats te parkeren. En plots kwam er een andere auto aan, die van mijn nonkel, Emanuele Ferrario, en parkeerde vlugger op de lege plaats. Mijn vader die ook in de wagen zat, zei tegen Emanuele: “Maar je hebt nu de plaats gepakt van die andere heer.” En mijn nonkel zei: “Wist je dan niet dat de wereld voor de mieren is”. En dat is eigenlijk de pasta waaruit mijn nonkel Emanuele Ferrario gemaakt was. En het is een werktuig gemaakt uit die pasta dat God heeft uitgekozen om het heil te brengen tot aan het uiteinde van de aarde. En dit door een radio die het heil verkondigt in de hele wereld. In de catecheselessen van paus Franciscus over het gebed vond ik de weg die mijn nonkel Emanuele heeft gegaan. De paus legt uit dat Jacob, een van de patriarchen van Israël, een heel handig man was in het zakendoen, zoals de etymologie van zijn naam zegt. Hij slaagde in alles, alsof hij het allemaal zelf kon. Ooit moest hij vluchten van zijn vaderland omwille van een strijd met zijn familielid. Op een gegeven moment wenste hij toch terug te keren naar zijn vaderland. Hij was ondertussen zeer verrijkt en bezat zeer veel goederen en had een familie. En met zijn hele familie en zijn vele goederen besloot hij terug te keren. Op het einde van de reis moest hij nog de rivier, Jabok, oversteken. Eerst liet hij zijn familie en zijn goederen de rivier overgaan, maar zelf

Luisteraar in de kijker

Rita Van Renterghem

Een katholieke stem bij u thuis!

Kan u zich even voorstellen?

Ik ben Rita van Renterghem. Ik ben van Hoboken. Ik ben heel gelovig en luister iedere dag naar Radio Maria. We mogen heel blij zijn dat we Radio Maria hebben, nu zeker met het coronavirus. Laat ons blij zijn en juichen dat we iedere dag een nieuwe dag krijgen van de Heer Jezus.

Kan u vertellen over de weg die de Heer heeft gegaan in uw leven?

Mijn ouders waren zeer gelovig. Iedere dag gingen we naar de mis. Na mijn huwelijk was ik blij dat ik de charismatische vernieuwing heb leren kennen. Al drieëntwintig jaar ga ik regelmatig naar de bijeenkomsten.

Vaak ben ik ook op bedevaart geweest naar San Damiano, Lourdes en Medjugorje. Door de Charismatische Vernieuwing zijn wij hele andere mensen geworden. Het heeft mij geleerd te vertrouwen op God. Als we vertrouwen op God kan Hij ons veel genade geven.

Ik bid iedere dag verschillende malen de rozenkrans en dan vraag ik: “Jezus, help de mensen die het nodig hebben.” Iedereen heeft zijn kruis te dragen, maar de Heer kan ons altijd verlichting geven. We mogen ook onze Engelbewaarder aanroepen. Hij helpt ons altijd, die brengt ons altijd naar Jezus.

Ik hou zoveel van Ons-Lieve-Vrouwke. Ik doe iedere dag de toewijding aan Maria, opdat ze ons iedere dag mag zegenen. We mogen nooit opgeven, want de Heer is altijd bij ons.

(vervolg p. 12)

Helpt u Radio Maria in haar missie het evangelie van Jezus

Christus te verkondigen in heel ons land?

Aarzel niet ons te steunen.

Luister naar via de digitale radio via **telenet** kanaal 912 of online op www.radiomaria.be

06:00	Meditatie (Pater Jan Bots)
06:30	Lezingendienst
07:00	Angelus
07:02	Rozenkrans
07:30	Muziek (maandag tot vrijdag) - Bijbellezing (zaterdag & zondag)
07:45	De ochtend bij Radio Maria (behalve op zaterdag en zondag)
08:30	Lauden
09:00	H. Mis op zondag om 10u voorafgegaan door 'De rots in de branding': 8u50
09:50	Catechismus behalve op woensdag (Radio Vaticaan 'LIVE') en op zondag (H. Mis)

10:30		
	Maandag	De Kerk leeft (Nele Uytterhoeven)
	Dinsdag	Radio Maria telefoneert (Nele Uytterhoeven)
	Woensdag	Radio Vaticaan Live (Kevin Colle) - aansluitend na de H. Mis
	Donderdag	De rots in de branding (Jos Decock)
	Vrijdag	Herhaling van donderdag 20u
	Zaterdag	Nonkel Pater achterna

11:30	Het Woord spreekt: lezing en bezinning van de H. Schrift
12:00	Angelus
12:05	Middaggebed
12:15	Rozenkrans
12:40	Het heiligenverhaal van de dag

13:00		
	Maandag	Op bedevaart met Maria
	Dinsdag	1e: In gesprek met een religieuze 2e: De Leeswijzer (Kevin Colle) 3e: Kerk in nood 4e: Op bedevaart met Maria (Jos Decock)
	Woensdag	1e en 3e: Kathovisie (Marianne Hubin) 2e en 4e: De wereld van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Donderdag	Klassiekuur (Marc en Marie-Christine Van Hoorick)
	Vrijdag	Kruisweg (aansluitende programmatie: zie vrijdag 14u15)
	Zaterdag	Herhaling van maandag 18u15
	Zondag	Herhaling van dinsdag 18u15

14:15		
	Maandag	Vivendo (Marianne Hubin)
	Dinsdag	Wereldreis met de tandem
	Woensdag	Wereldreis met de tandem
	Donderdag	1e en 3e: De Kerkvaders (Nele Uytterhoeven) 2e en 4e: Het archief (Kevin Colle)
	Vrijdag	Wereldreis met de tandem
	Zaterdag	Wereldreis met de tandem

15:00	Uur van de Goddelijke Barmhartigheid
16:10	Lezingen uit Lezingendienst
16:30	Meditatie* (Pater Jan Bots)
17:00	Vespers

17:30		
	Maandag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Dinsdag	Radio Vaticaan*
	Woensdag	Nonkel Pater achterna
	Donderdag	Radio Vaticaan (Kevin Colle)
	Vrijdag	De week van Radio Maria (Nele Uytterhoeven)
	Zaterdag	Radio Vaticaan*
	Zondag	De week van Radio Maria* (Nele Uytterhoeven)

18:00 Angelus		
----------------------	--	--

18:15		
	Maandag	1e en 3e: In gesprek met een priester* 2e en 4e: Het zorgportret (Joris Abts)
	Dinsdag	1e en 3e: Het inzicht (Marleen Caers) 2e en 4e: Missio werkt (Missio)
	Woensdag	De Kerk leeft* (18u30)
	Donderdag	Herhaling van dinsdag 13u
	Vrijdag	Klassiekuur*
	Zaterdag	Herhaling van woensdag 13u
	Zondag	Herhaling van donderdag 20u

19:30 Rozenkrans		
-------------------------	--	--

20:00		
	Maandag	Gebed met Sant'Egidio
	Dinsdag	De Kerk leeft*
	Woensdag	Gebed met Sant'Egidio
	Donderdag	1e en 3e: Religieuze Poëzie (E.H. Dirk Van der Linden) 2e en 4e: Rijkdom van het geloof (Diane Kets)
	Vrijdag	Gebed met Sant'Egidio
	Zaterdag	Langs de blauwe Donau*
	Zondag	Klassiekuur*

21:00	(Behalve op zondag) Het heiligenverhaal van de dag, gevolgd door 'Het Woord Spreekt' *
21:30	Completen
21:45	Heiligen getuigen
22:35	Catechismus* (maandag tot zaterdag) Zondag: De kerkvaders (1ste, 3de en 5de week) - Het archief (2de en 4de week)
23:30	Rozenkrans

Tussen middernacht en 6u 's morgens hebben er herhalingen van de verschillende programma's plaats.

(vervolg van p. 9)

Meer dan twintig jaar heb ik gewerkt bij de zusters van de congregatie van de Dochters van het Heilig Hart van Jezus. Ik hielp de zusters bij het onthaal van de pelgrims die kwamen bidden tot de zalige Maria van Jezus (1841 - 1884) bij het glazen schrijn in de Basiliek van het Heilig Hart te Berchem. Er werd door de zusters in de basiliek eeuwigdurende aanbidding gehouden bij het Allerheiligste. Ik verving de zusters op de middag door te waken en te bidden bij de Heer. Ik poetste er de kapel, dat heb ik altijd graag gedaan en zette de koffie klaar voor bijeenkomsten en groepen die op bezoek kwamen. Ik luisterde ook naar de verhalen van de bedevaarders en bad voor hun intenties mijn dagelijks rozenkransgebed. Ook nu nog zijn er mensen die ik daar ontmoet heb die me bellen om mij te vragen om voor hen te bidden.

Hoe heeft u Radio Maria leren kennen?

Ik heb Radio Maria leren kennen door een vriendin. Ze zei me om iedere dag Radio Maria op te zetten. "Dat is zó interessant. Er is elke dag de mis, elke dag de rozenkrans. Je zult zien: Radio Maria kan je niet meer missen." Nu sta ik op en onmiddellijk zet ik Radio Maria op. Radio Maria geeft ons kracht, geeft ons vreugde, geeft ons genade. We worden gezegend en kunnen de H. Mis volgen, als het onmogelijk is om naar de mis te gaan. We kunnen de rozenkrans meebidden. We kunnen bidden voor de mensen die ziek zijn of voor de mensen die het echt nodig hebben. Daarom volg ik al jaren Radio Maria.

Wij mogen altijd vertrouwen. Zoals we lezen in Jesaja: "In stille berusting ligt uw redding, in rustig vertrouwen uw kracht." Als we om kracht vragen aan de Heer, zal Hij ons die altijd schenken. Hij zal met ons op weg gaan. Christus laat ons nooit alleen. Hij is altijd bij ons.

We mogen de Heer ook iedere dag danken en prijzen. Als er een loflied in mijn hoofd opkomt, ingegeven door de H. Geest, dan geeft het mij moed om de dag te beginnen. Voor de mensen die bellen als ze het moeilijk hebben brand ik een kaars bij Onze-Lieve-Vrouw en bid de rozenkrans.

LUISTERAARS AAN HET WOORD

Ik voel altijd veel steun bij Radio Maria, de gebeden en de muziek verzachten mijn pijn.

Betty

Wie mij enkele jaren geleden had voorspeld dat ik ooit nog eens een trouwe luisteraar zou worden van Radio Maria in Vlaanderen, die zou ik voor stapelgek hebben verklaard. Maar het kan verkeren. Twee jaar geleden overleed mijn bejaarde lieve moeder op de gezegende leeftijd van 92 jaar. Ze was altijd scherp van geest gebleven, maar het lopen ging haar steeds moeilijker af. (...) Maria was haar steun en toeverlaat. Ik herinner me dat ik als tiener ronduit allergisch was voor het gedweep met Maria, maar naarmate je zelf ouder wordt, ga je hier toch met meer mildheid en begrip naar kijken. Toen de thuiszorghulp haar vredig ingeslapen lichaam op bed aantrof, had ze de Rozenkrans nog stevig in haar hand geklemd. Een diep ontroerende aanblik. Per toeval stemde ik enige tijd geleden voor het eerst af op Radio Maria in Vlaanderen en ik was bijzonder verrast. Met name programma's als 'De Kerk Leeft' en 'In gesprek met een religieuze' vind ik buitengewoon goed gemaakt. De interviews zijn zorgvuldig voorbereid, respectvol tegenover de gast en een bron van inspiratie voor de luisteraar. Kortom, een grote pluim voor de samenstellers van deze programma's!

Emiel

bleef hij nog aan de andere kant. Het is tijdens de nacht, nog aan de andere kant, dat hij een hele strijd heeft gevoerd met een mysterieuze figuur. En in die strijd ontdekte Jacob zijn eigen armoede, zijn kleinheid en ook zijn angst. Jacob was ook angstig, klein en arm. In feite had hij heel deze nacht gestreden met God. Hij was eigenlijk volledig veranderd door die strijd. Hij had een nieuw hart. Het gebed en de strijd met God heeft zijn hart veranderd, net voor hij de Jabok, die laatste rivier moest overgaan. Ook voor Emanuele Ferrario is het moment aangekomen om naar het vaderland terug te keren, om de Jabok over te steken. In 1984 besloten Anna, zijn vrouw en hij om naar Medjugorje te gaan en er te bidden en er genezing te vragen voor de tumor die Anna had. Ze verkrijgen er geen genezing, maar wel een genade, die van vrede en sereniteit om het laatste moment van Anna verder te zetten. De strijd met God begon en deze strijd zal Emanuele volledig veranderen en een nieuw leven geven. Emanuele en Anna waren zielsverwanten. Met haar heeft Emanuele het grootste goed verloren dat hij had. Hij had zich op zichzelf kunnen terugplooiën en gedeprimeerd verder kunnen leven. Maar integendeel. De Heer en zijn gezegende moeder hebben hem op

mystieke manier naar Radio Maria geleid. En samen en onder leiding van pater Livio, de directeur, met liefde voor het persoonlijk werk van de vele vrijwilligers, heeft hij Radio Maria verder uitgebreid. Hij kon gelukkig rekenen op die vrijwilligers en op vele weldoeners en zo heeft hij alle frequenties in Italië en in de wereld kunnen veroveren om de Blijde Boodschap te kunnen verkondigen. Dit is een echte vruchtbaarheid en die vruchtbaarheid gaat altijd samen met het moment waarop iemand de Jabok overgaat, die laatste rivier om terug te keren naar het vaderland, om terug te keren naar God, die als een vader ons leven bestuurt. En dit geldt voor ieder van ons en voor elk menselijk werk. Er komt altijd een moment van een strijd met God en van het oversteken van de rivier. Eens men die passage doet, wordt men een ander schepsel. Dan vernieuwt men zich. Wanneer men werkt voor God en met Hem. Dan ontbreekt nooit Gods hulp en bescherming. Ook Emanuele Ferrario is op verschillende momenten echt beschermd geweest. Hijzelf vertelde dat hij gedurende de lange reizen in de wagen in Italië om nieuwe frequenties te zoeken en nieuwe Radio Maria's te stichten hij speciaal beschermd werd. Eens was hij dicht bij Gallarate, toen de

auto plots stopte op de autosnelweg tussen Milaan en Lage, maar werd hij beschermd doordat hij onmiddellijk op de pechstrook terecht kwam. Ook in Zurich had hij ooit een incident met een tram. De deur van de tram kwam tot tegen zijn been, maar heeft het niet doorboord. Afgelopen woensdag is deze nonkel, is Emanuele Ferrario deze rivier overgegaan, de rivier Jabok, zoals bij de patriarch Jacob. Hij is naar het Beloofde Land getrokken, hij is teruggekeerd naar huis, dichtbij zijn geliefde Anna, om samen in het paradijs te zijn. Of zoals de H. Paulus het zegt in de tweede lezing: "Ik heb de goede strijd gestreden, de weg gegaan en voleindigd, het geloof bewaard". En zo zal ik deze homilie beëindigen: onze weg van bekering, om ons aan God toe te wijden en te leven zoals Christus, is voor iedereen gelijk. Het begint als een ontdekking, zoals een wereld vol mieren die rondlopen om uiteindelijk aan te komen bij de eeuwige erfenis, de zaligheid. Dat is het oversteken van die rivier, de Jabok. Zo kunnen we aankomen bij de eeuwige zaligheid. En daarvoor is er een strijd met God, doorheen het gebed, om die overgang te maken. Maar we kunnen ertoe komen, we moeten de strijd aangaan, zelfs met God. Dankzij het gebed zullen we overwinnen."

Dagelijkse Eucharistieviering om 09:00 (zondag om 10:00)

Angelus

07:00
12:00
18:00
24:00

Getijdengebed

06:30 Lezingendienst
08:30 Laudan
12:05 Middaggebed
17:00 Vespers
21:30 Dagsluiting

Rozenkrans

07:05
12:15
19:30
23:30

Dagelijks 'Uur van de Goddelijke Barmhartigheid'
om 15:00

Sinds begin juni kan u iedere maandag of zondagmiddag afstemmen op Radio Maria voor een verzoekjesprogramma met een gevarieerd aanbod van christelijke muziek uit verschillende landen uit de hele wereld.

Vivendo!

Muziek is leven!

'Vivendo' is niet alleen een ontspannend programma waarin aangename muziek wordt gespeeld. Het is tegelijkertijd een moment van lofprijzing, want zoals de heilige Augustinus reeds zei: "Zingen is twee keer bidden".

Het programma is enkele maanden geleden, tijdens de coronacrisis van start gegaan. Maar wat kan men eigenlijk allemaal verwachten tijdens 'Vivendo'?

Elke uitzending wordt er ruim tijd besteed aan de liederen die onze luisteraars hebben aangevraagd. Soms wordt de aankondiging van een lied aangevuld met een getuigenis, een andere keer met een speciale groet aan een dierbaar persoon of gewoon met de reden waarom iemand dit lied zo graag hoort.

Elke uitzending wordt er achtergrondinformatie gegeven bij de muziekkeuze op Radio Maria. Samen met u ontdekken we nieuwe muziek en komen meer te weten over muzikschrijvers, zangers en artiesten. We gaan met hen in gesprek en luisteren naar hun getuigenis over hun inspiratiebron-

nen en wat hen heeft beïnvloed bij het schrijven van hun muziek. Luister zeker als u graag op de hoogte blijft van al het nieuwe dat de christelijke muziek u te bieden heeft!

Heeft u zelf een lievelingslied op Radio Maria? Wenst u iemand te groeten via een mooi lied? Laat het ons zeker weten!

U kan ons een bericht sturen via email: muziek@radiomaria.be of een aanvraag doen via telefoon: 016/41 47 47.

Vivendo

elke maandag om 14u15

met een herhaling op zondag om 14u15.

Het zorgportret

Radio Maria bezoekt de zorginstellingen! In elke aflevering van het zorgportret hoort u het relaas van dit bezoek. De zorginstelling die meewerkt aan de aflevering van 'Het zorgportret' wordt voorgesteld en bewoners, verantwoordelijken en zorgkundigen komen aan het woord.

In dit programma willen we mensen in de kijker plaatsen die zich bevinden in een zorgsituatie. De laatste maanden hebben ieder van ons duidelijk gemaakt hoe belangrijk de zorg is en ook hoe kwetsbaar ook elk mensenleven is.

In dit programma willen we een portret ophangen zowel van mensen die zorgzaam bezig zijn met andere mensen, als van mensen die van deze zorg afhankelijk zijn.

Wij doen dit in dit programma door de mensen zelf aan het woord te laten. Graag willen we vooral aandacht geven aan het persoonlijke verhaal. Met de portretten die aan u worden voorgesteld willen we aandacht hebben voor het leven in een zorginstelling, voor het verhaal van zovele mensen van wie het leven door ziekte getekend wordt. We willen ook onze grote waardering uitdrukken voor de vele mensen die dag in dag uit het beste van zichzelf geven om zorg te dragen voor hun medemens.

Bij een portret hoort een lijst. Voor de muzikale omlijsting laten we de keuze aan de bewoners en zorgverleners van de zorginstelling die aan de uitzending hebben meegewerkt. Elk lied wordt aankondigd met een woordje uitleg bij de keuze.

Bezoek de pagina van het zorgportret op onze webpagina om een aflevering te herbeluisteren: <http://www.radiomaria.be/zorgportret/>

Het zorgportret

elke 2de en 4de maandag om 18u15 en de zaterdag nadien om 13u

DE HEILIGE CHRYSOSTOMOS

Heilige Johannes Chrysostomos en keizerin Eudoxia, Jean Paul Laurens, 1893, Musée des Augustins, Toulouse

Bij het altaar
ben je veilig

Heiligen geven vaak door hun leven een klare, verhelderende kijk op de waarheden van het geloof en de beleving ervan.

Heiligen hebben heel vaak in hun leven blijk gegeven van een bijzondere relatie met het Allerheiligste en met de viering van de Eucharistie. Het levensverhaal van de heilige Chrysostomos, die wij op 13 september vieren, kan ons helpen om de betekenis van de altaarkus bij het begin van elke eucharistie beter te begrijpen.

Bisschop van de Hagia Sophia

De bisschop van de grote keizersstad van het Oost-Romeinse rijk, de bisschop van Constantinopel, Johannes, had als bijnaam Chrysostomos. 'Johannes met de gouden mond', zo werd hij genoemd. Want preken kon hij! Als de bisschop het woord nam in de grote kerk, de Hagia Sophia, dan waren er altijd heel wat mensen om te luisteren. En wat de bisschop in zijn preken zei, dat was al menige keer het onderwerp van de dag geweest in de woelige winkelstraten van de keizersstad, tot op de dobberende bootjes die in de haven lagen om hun vracht te lossen of nieuwe goederen op te slaan. Er werd veel over Johannes Chrysostomos gepraat. Want hij was een bisschop, die geen blad voor de mond nam. Hij zei precies wat hij dacht. Zelf leefde hij zeer sober, en daarom sloegen zijn woorden, waarmee hij de zucht naar weelde en genot aanklaagde, onaangenaam in bij de hoge kringen van de zich zo belangrijk achtende hofhouding en bij de rijke burgers van de stad. De bisschop ging in zijn preken de hete hangijzers niet uit de weg. Hij riep voortdurend

pr. J. Hermans

op tot bekering en durfde zelfs het weinig christelijke leven van het keizerlijke hof aan de kaak te stellen. Het kon niet uitblijven: zijn vrijmoedige preken leverden hem heel wat haat op bij het volk. Maar de bisschop was ervan overtuigd, dat hij in dienst van de waarheid en in dienst van een waarachtige verkondiging van het evangelie wel spreken moest.

Eutropius

Juist daarom verloor hij ook de gunst van de keizerin, die zich hooglijk ergerde over Chrysostomos. Ook de belangrijke minister Eutropius, de rechterhand van de zwakke keizer Arcadius, had het land aan Chrysostomos. Eutropius had een bliksemcarrière gemaakt aan het keizerlijk hof. Hij was vroeger een onbeduidende slaaf geweest, maar door kruiperige dienstbaarheid en door zijn onverbidelijke wil om zich te doen gelden, had hij steeds belangrijkere posten weten te bemachtigen, totdat Arcadius in 395 keizer werd en zijn slaaf Eutropius tot zijn minister benoemde. In feite bepaalde Eutropius het hele beleid. En zijn afkeer

van bisschop Chrysostomos, die maar steeds voorhield dat men niet aardse ijdelheden moest nastreven, had tot gevolg, dat hij als minister van de keizer bepalingen uitvaardigde, waarmee hij de macht van de bisschop en van de kerk ongedaan wilde maken.

Asielrecht

De verbolgenheid van heel wat halve en lauwe gelovigen kwam Eutropius goed van pas. In 398 waagde de minister het om een zeer opmerkelijke wet uit te vaardigen: alle asielrechten van de kerk werden afgeschaft. Dat betekende dat misdadigers voortaan niet meer in kerken konden vluchten. Tot dan toe bestond immers voor mensen, die door de staat vervolgd werden, de mogelijkheid om een toevlucht en bescherming te zoeken bij het altaar in de kerk. Wie zijn toevlucht nam tot het altaar in de kerk wist zich veilig. Niemand waagde het om een misdadiger die zich vasthield aan het altaar, weg te sleuren uit de kerk. De plaats van het altaar, de kerk waarin Christus tegenwoordig komt in de eucharistie, is immers heilig. Daarom bood de kerk bescherming aan wie vervolgd werd en zijn toevlucht nam tot het altaar van de Verlosser. En de staat eerbiedigde dat. Dit recht, dat asielrecht genoemd wordt, bestond tot diep in de achttiende eeuw. De katholieke kerk wilde op die manier de schuldigen niet aan hun straf onttrekken, maar wel de straf voor de schuldigen verzachten en de misdadigers tot inkeer brengen. De bisschop kon de misdadiger uitleveren aan de staat tegen bepaalde voorwaarden, zoals de belofte, dat de misdadiger niet gedood en niet gemarteld zou worden. Maar in 398 vaardigde minister Eutropius een bevel uit met keizerlijk goedvinden, waarin dit asielrecht werd afgeschaft. Ook al protesteerde Chrysostomos, het hielp niet. Voortaan drongen gewapende legerafdelingen de kerk binnen en haalden de vluchtelingen weg. Eutropius was onverbidelijk.

Verbannen

Maar kort daarop gebeurde iets, dat Constantinopel danig in beroering bracht. In de stad gonsde het van geruchten, geruchten die waar bleken te zijn. Keizerin Eudoxia, die met een steeds groter wordende wrevel toe moest zien, hoe niet zij zelf, maar die onbenullige slaaf de feitelijke macht in het rijk uitoefende, was in alle staten. Hij, die slaaf, die man die geen man was, hij had háár, de keizerin, gedreigd uit het paleis te zetten! Ze ging recht naar de keizer toe. Deze moest nu eindelijk maar eens maatregelen nemen tegen dat stuk slaaf, dat de dienst uitmaakte en dat zich in alle vermetelheid zo tegen haar, de vorstin, gedragen had. De hele hofhouding klaagt mee met de keizerin. Niet zozeer omwille van Eudoxia, als wel omdat men de opgezwollen slaaf met zijn eigengereide handelswijze allang meer dan moe is. Nu eindelijk de kans om zich van dit heerschap te bevrijden. Onder deze druk spreekt de keizer in een sporadische opwelling van zelfbewustzijn het vonnis uit: de rijkdommen van Eutropius, die zich aan majesteitschennis schuldig heeft gemaakt, worden verbeurdverklaard, en hij wordt uit zijn functies ontzet. Meer nog: hij mag niet langer in Constantinopel blijven en wordt verbannen naar Cyprus.

Toevlucht bij het altaar

Maar velen vonden deze straf veel te licht. Wist de keizer wel, dat Eutropius als consul onderscheidingstekens gedragen had, die alleen de keizer mag dragen? Wist de keizer wel, dat Eutropius daar op Cyprus met plannen rond liep, om zelf een greep naar de macht te wagen en de keizer van de troon te stoten? Men vraagt de keizer om een nieuw proces. Vanuit het land van verbanning wordt Eutropius teruggehaald en voor de rechter in Constantinopel geleid. En in de rechtszaal ziet hij zovele oude bekenden terug: zij die vroeger voor hem gebeefd

De altaarkus

Bij het altaar van de kerk is men veilig. Daarom gaat de genegenheid en liefde van een gelovige gemeenschap naar het altaar uit, waarop de Eucharistie gevierd wordt. Want op deze plaats komt de Verlosser van de wereld in elke eucharistieviering tegenwoordig.

Als de priester binnentreedt in de kerk om de Eucharistie te vieren, is zijn eerste handeling dan ook een eerbiedsbetuiging voor dit altaar: hij gaat naar het altaar en vereert het met het teken van liefde: een kus. Nog voordat de priester in de misviering ook maar één woord gesproken heeft, heeft hij aldus duidelijk gemaakt in naam van het hele volk, dat wij in liefde bij het altaar van Christus willen komen. Wie zijn hoop stelt op de Heer van dit altaar komt nooit bedrogen uit. Rond dit altaar verzamelt Christus ons, zijn gelovigen. Hier wordt de beker met wijn tot kelk met Christus' Bloed, vergoten voor de zonden. Hier is de redding van elke gelovige. Hoe groot het noodlot of de zonde ook is, waarin hij verkeert.

De eerbied en liefde voor het altaar komt in de misviering aan het begin en einde tot uitdrukking, wanneer de priester dit altaar kust. Zo staat heel de misviering in het kader van onze toewijding aan het altaar des Heren. Het altaar is onze toevlucht en onze veiligheid.

en gesidderd hadden uit angst voor zijn woorden. Maar nu zijn de rollen omgekeerd. Een korte beraadslaging. Dan staat de rechter op om het vonnis te vellen. Aller ogen zijn gericht op Aurelianus, de prefect van het praetorium, die het vonnis bekend maakt. Op dit moment heeft ook Eutropius gewacht. Terwijl allen gespannen naar de rechter kijken, hebben ze even maar geen oog voor Eutropius. En deze springt op en rent de zaal uit, terwijl hem het "de dood schuldig" naklinkt. Hij rent en rent, gangen door, trappen af, en steekt het grote plein over. Onmiddellijk wordt de achtervolging ingezet. Eutropius rent: zijn leven hangt ervan af. De gewezen minister snelt naar een vluchtplaats toe: de Hagia Sophia. Hij gaat de grote deuren van de bisschopskerk binnen, naar voren, naar het altaar en valt uitgeput neer onder de altaarsteen, die door enkele zuiltjes wordt gedragen. Hij grijpt een van de zuilen vast, terwijl zijn achtervolgers de kerk binnenrennen: de keizerlijke hofstoet, de dienaren van het gerechtshof. Ze lopen naar het altaar en blijven daar op korte afstand staan, met wijd opengesperde ogen starend naar de uitgeputte man die lijkkleek onder het altaar zich verborgen wil houden...

Het nieuws wekt sensatie in Constantinopel. Iedereen snelt naar de bisschopskerk om dat unieke schouwspel gade te slaan: Eutropius die zijn toevlucht zoekt bij het altaar, waar hij nog maar kort voordien andere vluchtelingen hardhandig vandaan liet sleuren. Bevend zit de wetmaker onder het altaar, in de hoop dat de wet, die door hemzelf is uitgevaardigd, nu niet nageleefd zal worden. Hopend op de barmhartigheid van Chrysostomus, met wie hij op zo'n gespannen voet is komen te staan, sinds hij anderen uit de kerk heeft laten weghalen, die hun toevlucht zochten bij het altaar van de Heer.

Men hoort het gedreun van legerafdelingen buiten. De kerk wordt omsingeld. Bevelhebbers komen de kerk binnen, gewapend met schild en zwaard. Het volk deinst terug. Eutropius ziet de haat tegen hem in de ogen van de omstanders. De bevelhebbers marcheren door de kerk, recht op het altaar af: recht op hem af. En dan opeens weerklinkt de stem van de bisschop. Chrysostomus, de patriarch van Constantinopel is ook naar de kerk gekomen. Het wordt doodstil in de kerk. Chrysostomus weigert Eutropius uit te leveren. Hij wijst de eis van de soldaten en hun bevelhebbers af. Hij gaat tussen het altaar en de keizerlijke soldaten in staan. Met een enkel woord zendt hij de soldaten weg, weg uit de kerk, terug naar hun kamp. En ze gaan... Eutropius herademt. De op sensatie beluste toeschouwers blijven nog even wachten, maar verlaten

daarna een voor een de kerk. Hier is voorlopig niets meer te beleven. De avond valt.

De kerk is bijna leeg. Alleen onder het altaar nog een kleine, gevallen minister, een slaaf die voor zijn leven vreest, maar zich hier veilig weet. Zo brengt hij de nacht door. Het leven gaat verder. De lichten worden ontstoken, wanneer het nachtgebed in de kerk gebeden wordt. Eutropius ligt te slapen onder het altaar.

Chrysostomos met de gouden mond

Bij het aanbreken van de ochtend vult de kerk zich opnieuw met gelovigen. Veel meer mensen dan op andere dagen stromen naar de kerk. Het wordt een geweldige drukte; meer mensen in de Hagia Sophia dan met Pasen. Belust op rellen, en reuze benieuwd naar wat de bisschop zeggen zal. Men is er zeker van: Chrysostomus zal preken. Hij zal de kans aangrijpen, om zijn oude tegenstander Eutropius die nu aan zijn macht is overgeleverd, eens duidelijk de les te lezen, zo hoopt men.

En inderdaad: daar verschijnt de patriarch in zijn kerk. Chrysostomus neemt het woord. De tekst van zijn toespraak wordt door snelschrijvers genoteerd. Zo hebben wij de dag van vandaag nog de letterlijke woorden van Johannes Chrysostomus, die tot de toegestroomde gelovigen op die ochtend sprak, terwijl de voormalige consul en minister ten aanschouwen van heel die mensenmassa als versteend toekijkt vanuit zijn schuilplaats, het altaar: *"Ijdelheid der ijdelheden, en alles is ijdelheid. Die woorden zijn altijd toepasselijk, maar vandaag wel in bijzondere mate. Waar is nu de schittering van zijn consulaat? Waar de eretekenen van zijn ambt? Waar die toejuichingen, die feestgelagen en plechtigheden? Waar de kransen en zwierige gewaden? Waar het geroep van de stad, waar het handgeklap, de vleierij der toeschouwers? Dat alles is voorbij, een geweldige storm heeft de bladeren afgerukt",* en zich kerend tot Eutropius onder het altaar: *"Zei ik u niet voortdurend dat rijkdom weglucht? Ge naamt dat niet van mij aan. Zei ik u niet dat rijkdom een ondankbare huisvriend is? Ge wilde het niet geloven... Zei ik, toen ge me onophoudelijk berispte omdat ik u de waarheid voorhield, u niet, dat ik een veel waarachtigere vriend voor u was dan degenen die u vleiden? Waar zijn nu uw vrienden?"* Opnieuw richtte Chrysostomus zich tot de gelovigen in de kerk: *"Zijt ge verontwaardigd, dat hij naar de Kerk gevlucht is die hij voorheen onophoudelijk bestreed? Maar God wordt verheerlijkt door het feit dat onze gevallen minister in deze moeilijke omstandigheden de macht van de Kerk leert kennen zowel als haar barmhartig-*

heid. Haar macht: juist door de oorlog die hij aan de Kerk verklaarde, is zijn leven veranderd; haar barmhartigheid: zij dekt hem nu met haar schild, en niet meer denkend aan het onrecht dat hij haar deed, beschut zij hem onder haar vleugelen, neemt hem op in haar schoot. Dat is de glorie van de Kerk, een gevangen vijand te sparen, als een liefdevolle moeder te verbergen in de plooiën van haar gewaad en zichzelf zodoende prijs te geven aan de toorn van de keizer en aan de woede van het volk. Dat is het sieraad van het altaar."

Maar de woorden van Chrysostomus bleven zonder uitwerking op Eutropius zelf. Hij liet het altaar los, rende de straat op, waar hij opnieuw werd achtervolgd. De bescherming van het altaar was hem niet genoeg geweest. Maar nu had hij alles verloren. Niet lang daarna, in het jaar 399, werd hij gedood.

De Kerk is uw toevlucht

Nu Eutropius uit de kerk was weggevlucht, strooide men dan ook uit antipathie tegen de bisschop het praatje rond, dat de bisschop Eutropius verraden had. Enkele dagen later was de Hagia Sophia weer vol mensen, benieuwd hoe de patriarch zou reageren. En opnieuw nam Chrysostomus het woord. Hij hield een lofrede op de Kerk: *"Zeg niet dat Eutropius door de Kerk verraden is: had hij de Kerk niet verlaten, hij zou niet gevangen zijn. Eutropius, wilde ge behouden blijven? Ge had het altaar moeten omhelzen. Niet deze muren, maar Gods Voorzienigheid had u beveiligd. Dit zeg ik u, opdat ge nooit zoudt aarzelen uw toevlucht te nemen tot de Kerk. Blijf in de Kerk en de Kerk levert u niet uit. Vlucht ge weg uit de Kerk, dan komt de Kerk niet in het geding. Want zijt ge in de Kerk, dan dringt de wolf niet binnen, verlaat ge haar, dan wordt ge een prooi van de wilde dieren. Verwijder u dus niet van de Kerk. De Kerk is uw hoop, de Kerk is uw toevlucht in eeuwigheid!"*

WOORDZOEKER

Vind de vetgedrukte woorden uit het evangelie voor het feest van 14 september 'Kruisverheffing' terug in het onderstaande raster.

*"Er is toch nooit iemand **opgestegen** naar de **hemel** behalve **degene** die uit de **hemel** is **neergedaald**: de **Mensenzoon**? De **Mensenzoon** moet **hoog verheven worden**, zoals **Mozes** in de **woestijn** de **slang omhooggeheven** heeft, opdat **iedereen** die **gelooft**, in hem **eeuwig leven** heeft. Want God had de wereld zo lief dat hij zijn enige **Zoon** heeft gegeven, opdat **iedereen** die in hem **gelooft** niet verloren gaat, maar **eeuwig leven** heeft. God heeft zijn **Zoon** niet naar de **wereld** gestuurd om een oordeel over haar te vellen, maar om de **wereld** door hem te redden." (Joh. 3, 13-17)*

Zoek horizontaal, verticaal en diagonaal.

De woorden worden van voor naar achter en van achter naar voor gelezen!

Z	D	S	S	M	A	E	H	N	M	D	V
D	L	A	A	D	E	G	R	E	E	N	V
W	O	R	D	E	N	P	N	V	M	E	N
F	S	O	P	G	E	S	T	E	G	E	N
G	I	W	U	E	E	L	D	H	V	G	L
D	O	F	F	N	R	L	A	E	M	E	S
Z	N	F	Z	E	E	N	H	G	I	N	L
O	M	O	P	R	D	R	T	G	H	S	A
O	O	S	E	G	E	L	O	O	F	T	N
N	Z	W	Z	V	I	O	E	O	D	O	G
Z	E	E	I	F	H	L	W	H	U	U	V
H	S	F	G	F	E	O	Z	M	R	U	M
N	Z	N	J	I	T	S	E	O	W	W	M

P		H	A	N	D	S	C	H	R	I	F	T		R	
A		Y		U		T		H		N		H		O	
P	U	P	I	T	E	R		A	N	D	R	E	A	S	
Y		N				I				I		R		E	
R	O	O	M	S		P	E	R	K	A	M	E	N	T	
U		S		A				O				S		T	
S	P	E		R	E	B	U	S		P	I	E	T	A	
				A		E		E		R					
J	A	W	E	H		G	E	T	T	O		V	I	A	
I		R				I				Z		I		L	
D	O	O	D	Z	O	N	D	E		A	F	G	O	D	
D		N		W				P				I		E	
I	N	G	R	E	E	P			I	D	E	A	L	E	N
S		E		E		S			E		A		I		T
J		L	E	T	T	E	R	K	U	N	D	E		E	

Oplossing kruiswoordraadsel JULI-AUGUSTUS

Wij doen mee aan de
‘Open Bedrijvendag’

op **ZONDAG 4 OKTOBER 2020**

(onder voorbehoud - indien de coronamaatregelen het toelaten)

*We ontvangen u graag in een grote tent met een ‘hemels’ drankje.
We leiden jullie rond in onze studio's met gloednieuwe digitale apparatuur.
In de kapel kan u even verwijlen bij Onze-Lieve-Vrouw, haar een intentie
toevertrouwen, een kaarsje aansteken...*

En Lars Gerfen zal enkele mini-concerten geven.

Er zullen DAB-radio's te koop zijn aan gunstprijzen.

Welkom !

...we bereiden ons voor...